

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนประติษฐ์และสิ่งเทียมอาวุธปืน¹

ณัฐกานต์ พุทศรี²

จากการศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนประติษฐ์และสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิด ความเป็นมา และความหมายของอาวุธปืนในบริบทต่าง ๆ ว่าอาวุธปืนเข้ามาประเทศไทยได้อย่างไร และการใช้อาวุธปืนตั้งแต่อดีตกาลของผู้คนในชุมชนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อป้องกันตัวเอง เพื่อให้ได้รับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน เนื่องจากเป็นสิทธิอันพื้นฐานและมีอยู่ในธรรมชาติของผู้นั้นในการที่จะสร้างความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ตามทฤษฎีสถิติ เสรีภาพและมนุษยชน ในปรัชญากฎหมายธรรมชาติได้กล่าวไว้ว่ามีตั้งแต่กำเนิดและไม่มีใครสามารถพรากสิทธิและเสรีภาพไปได้ แต่เมื่อสังคมเริ่มเปลี่ยนแปลงไป มีความซับซ้อนในเชิงโครงสร้างที่แตกต่างจากเดิม เริ่มมีบุคคลนำอาวุธปืนไปละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น เช่น เช่นนำอาวุธปืนไปฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือเพื่อให้ได้ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นมา รัฐในฐานะผู้ดูแลบ้านเมืองตามหลักปรัชญากฎหมายบ้านเมือง จึงจำเป็นต้องใช้อำนาจของตนในการควบคุมรัฐพฤติกรรมและการกระทำของประชาชน รัฐจึงต้องสร้างกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกติกาขึ้น เนื่องจากกฎหมาย กฎ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ถือเป็นเครื่องมือในการควบคุมให้รัฐให้เป็นด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยรัฐต้องใช้หลักนิติรัฐ นิติธรรม โดยการสร้างกฎหมายให้เป็นลายลักษณ์อักษรและกำหนดคุณและโทษ หากมีการฝ่าฝืนการทำความผิด และทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของรัฐเองในการที่จะต้องคอยตรวจสอบ สอดส่อง และพัฒนาแก้ไขบทบัญญัติและอัตราโทษของกฎหมายในเท่าทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

โดยในปัจจุบันสังคมมีความซับซ้อน มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการขาดแคลน ปัญหาโรคระบาด ปัญหาโลกทุนนิยม และปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งปัญหาทั้งหลายเหล่านี้ คือ ปัญหาหลักที่เกิดขึ้นประเทศอันนำไปสู่การก่ออาชญากรรมและความรุนแรง ทั้งนี้การก่ออาชญากรรมทั้งหลายที่เกิดขึ้น ส่วนมากแล้วจะมีการใช้อาวุธปืนเป็นต้นเหตุหรือส่วนประกอบ โดยอาวุธปืนที่นิยมใช้ในการก่อเหตุ คือ อาวุธปืนประติษฐ์ และสิ่งเทียมอาวุธปืน

สำหรับกฎหมายหลักที่ใช้ในการควบคุมอาวุธปืน คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 พบว่าเป็นกฎหมายที่มีการบัญญัติมาแล้วเป็นเวลานาน ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ดังกล่าวแล้ว จากการศึกษาทำให้ทราบว่า

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนประติษฐ์และสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รตทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีตร เลิศธรรมเทวี และรองศาสตราจารย์ พัฒนา เรือนใจดี

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนประดิษฐ์และสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ยังมีช่องว่าง และไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการบังคับใช้ต่ออาวุธปืนประดิษฐ์ และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหานิยามอาวุธปืนประดิษฐ์และบทบังคับโทษ พบว่า สาเหตุการครอบครองอาวุธปืนประดิษฐ์และนำมาใช้ในการก่อเหตุอย่างแพร่หลาย มีหลายปัจจัยที่สนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นอาวุธปืนประดิษฐ์หาได้สะดวก ซื้อง่ายได้จากกลุ่มผู้เล่นปืน หรือจากอินเทอร์เน็ตที่ไม่ได้มีการปิดกั้นการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เพียงแค่กดค้นหาวิธีการก็มีหลายเว็บไซต์ขึ้นมาเป็นตัวเลือก มีรูปแบบและโครงสร้างเหมือนอาวุธปืนจริง และหรือมีการพัฒนาอาวุธปืนในรูปแบบต่าง ๆ ที่สะดวกต่อการพกพาและดัดแปลงจากประชาชนคนอื่น และด้วยความรุนแรงและการส่งเครื่องกระสุนปืน สามารถใช้กระทำถึงขั้นอันตรายต่อชีวิตเทียบเท่าอาวุธปืนมาตรฐาน จึงมีการนำอาวุธปืนประดิษฐ์ไปก่อเหตุจำนวนมากและข้อสำคัญคือยากที่จะตรวจพิสูจน์ถึงอัตลักษณ์ของอาวุธปืนและการติดตามตัวบุคคลที่กระทำความผิดได้ ดังนี้ หากมีการบัญญัติโทษที่หนักกว่าสำหรับกรใช้อาวุธปืนประดิษฐ์ไปก่อเหตุ อาจทำให้เป็นการยับยั้งผู้กระทำความผิดได้

ประเด็นปัญหาที่สอง ปัญหานิยามและการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน

กรณีปัญหานิยามสิ่งเทียมอาวุธปืน เห็นว่า แม้ในคัมภีร์กฎหมายของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ จะมีการบัญญัติเกี่ยวกับนิยามของและสิ่งเทียมอาวุธปืนแล้วก็ตาม แต่ในปัจจุบันมีลักษณะของสิ่งเทียมอาวุธปืนที่มีโครงสร้าง รูปแบบ ระบุ และลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างจากสิ่งเทียมอาวุธเดิมที่มีไว้เพื่อการสันทนาการหรือการเล่นเป็นกีฬา ทั้งยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีการทำงานในรูปแบบคล้ายหรือเลียนแบบการทำงานอาวุธปืนมาตรฐาน โดยการพัฒนาเทคโนโลยีให้มีความเร็วของเครื่องกระสุน และความแรง เพื่อที่จะให้มีความร้ายแรงเท่าอาวุธปืนจริง และได้้นำสิ่งเทียมอาวุธดังกล่าวนี้ไปใช้ในการก่อเหตุอาชญากรรมมากมาย เช่น การนำไปข่มขู่ผู้เสียหายให้มีลักษณะคล้ายกับอาวุธปืนจริงและได้ไปซึ่งทรัพย์สิน นำสิ่งเทียมอาวุธปืนไปทำร้ายผู้อื่นจนผู้นั้นบาดเจ็บ ซึ่งเมื่อผู้นั้นต้องรับผิดในฐานะอื่น ๆ แต่สำหรับฐานที่จะเอาผิดกับสิ่งเทียมอาวุธปืนยังไม่เป็นความผิดหรือไม่สามารถเอาผิดให้ผู้นั้นต้องรับโทษหนักขึ้นได้ เนื่องจากสิ่งเทียมอาวุธปืนยังไม่ถูกจำกัดหรือยังไม่เข้านิยามว่าเป็นอาวุธตามที่กฎหมายกำหนด ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และตามประมวลกฎหมายอาญา

ส่วนกรณีปัญหาควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ สิ่งเทียมอาวุธปืน ถูกจัดไว้ให้อยู่ในหมวด 4 ซึ่งมีเพียง 3 มาตรา โดยเป็นการบัญญัติแต่เพียงการควบคุมปริมาณสิ่งเทียมอาวุธอยู่เท่านั้น ยังไม่ได้กำหนดวิธีการหรือลักษณะอย่างอื่นเพิ่มเติมในการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งปัจจุบันผู้ที่ครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน สามารถที่จะมี พกพา และใช้สิ่งเทียมอาวุธปืน โดยไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาตจากการควบคุมของรัฐ เพราะยังไม่มีกฎหมายเข้ามาควบคุมการมี และการใช้ และยังไม่ครอบคลุมเรื่องการนำสิ่งเทียมอาวุธปืนไปประดิษฐ์มีขึ้น ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะและนำไปใช้อย่างอาวุธปืน

โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งเห็นว่า ควรกำหนดบทบัญญัติเพื่อให้รัฐมีการควบคุมให้เทียบเท่า
 ดังเช่นอาวุธปืนหากนำสิ่งเทียมอาวุธไปใช้อย่างอาวุธปืน โดยหากฝ่าฝืนก็ควรได้รับโทษ และเพิกถอน
 ใบอนุญาต และหากนำสิ่งเทียมอาวุธปืนนำไปก่ออาชญากรรมก็จะต้องได้รับโทษเพิ่มขึ้น

ปัญหาการผลิตและเผยแพร่ปืนประดิษฐ์ทางอินเทอร์เน็ต เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากข้อเท็จจริงของ
 สภาพของวิถีชีวิตในปัจจุบันของผู้คนที่มีการอาศัยเทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลมากยิ่งขึ้น เพื่อใช้ในการ
 การศึกษา เรียนรู้ ค้นคว้าได้อย่างกว้างขวาง เทคโนโลยีก็มีการพัฒนาให้ก้าวหน้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิด
 การเรียนรู้รูปแบบใหม่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นหลากหลายช่องทาง และอินเทอร์เน็ตก็มีส่วนหนึ่ง
 ของชีวิตในยุคนี้ เนื่องจากความเข้าถึงที่ง่ายและสะดวกรวดเร็วนี้เอง จึงมีการเข้าถึงข้อมูลที่มีลักษณะผิด
 กฎหมาย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงปลอดภัย
 ของประเทศ เร็วเช่นกัน แต่ความเสียหายของประเทศก็จะเกิดขึ้นเร็วมากเช่นกัน โดยพบว่ามีข้อมูลการสอน
 การผลิตอาวุธปืน การเปลี่ยน การซ่อมแซมดัดแปลงอาวุธด้วยตัวเอง แล้วทำให้ผู้ที่เข้าถึงข้อมูลบนโลก
 อินเทอร์เน็ตดังกล่าวทำตาม ทำให้ประชาชนอาจนำข้อมูลนั้นไปดัดแปลง พัฒนา และต่อ ยอดอาวุธปืน หรือ
 นำไปประกอบอาวุธปืนขึ้นเองหรือประดิษฐ์อาวุธปืน โดยอาศัยข้อมูลจากช่องทางอินเทอร์เน็ตในการเริ่มต้น
 และต่อ ยอดอันอาจนำไปสู่การค้าอาวุธปืนประดิษฐ์ อันถือว่าการเข้าถึงข้อมูลที่มีลักษณะผิดกฎหมาย หรือขัด
 ต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

แม้ข้อเท็จจริงในขณะนี้จะปรากฏว่า มีกฎหมายในการควบคุมข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์โดยออกเป็น
 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560 ซึ่งมี
 วัตถุประสงค์รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติหากรัฐต้องการจะระงับเว็บไซต์
 หรือระงับการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ต้องอาศัยอำนาจและขั้นตอนตามพระราชบัญญัติว่าด้วย
 การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา 14 และมาตรา 20 ซึ่งเป็นบทกฎหมายทั่วไป กล่าวคือ
 รัฐมนตรีจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้
 มีคำสั่งระงับทำให้เผยแพร่หรือลบซึ่งข้อมูล คอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ เมื่อศาลได้
 รับคำร้องศาลจะต้องพิจารณาก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งระงับหรือไม่นั้น ศาลต้องเปิดโอกาสให้ผู้เจ้าของข้อมูลมี
 สิทธิคัดค้านหรือต่อสู้คดี ซึ่งใช้ระยะเวลาอันนานและอาจไม่ทันท่วงทีสำหรับอาวุธปืน

ปัญหาประการสุดท้ายปัญหาการบังคับโทษทางอาญา พระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ มีการแก้ไข
 ปรับปรุงครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. 2543 เป็นเวลากว่า 22 แล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ อัตราโทษปรับดังกล่าว
 ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยในเศรษฐกิจที่ค่าครองชีพสูงมากและค่าเงิน
 กระโดดก้าวไกลจากอดีต แต่เมื่อพิจารณาถึงบทลงโทษเกี่ยวกับโทษปรับในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ
 พบว่า อัตราค่าปรับที่กำหนดไว้มีอัตราที่ต่ำมาก เมื่อเทียบกับสภาวะค่าครองชีพในสังคมสูงขึ้นหลาย
 หลายเท่าตัว ในขณะที่เดียวกันการกำหนดมีอัตราโทษที่ต่ำ ทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนไม่เกิด
 ความกลัวใด ๆ เพราะอาจไม่กระทบในทรัพย์สินของตน จนทำให้ต้องยับยั้งการกระทำหรือมีการตระหนัก

ก่อนกระทำให้ซึ่งสะท้อนได้จากปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากอาวุธปืนที่มีข่าวทุกวันและทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ

ประกอบกับประเทศไทยยังคงใช้โทษปรับแบบอัตราตายตัว (Fixed sum system) โดยการกำหนดจำนวนเงินเป็นขั้นสูงและขั้นต่ำไว้ ที่ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันและความเหลื่อมล้ำจากฐานะผู้กระทำความผิด และมาตรการในการลงโทษทางอาญาของนานาประเทศ รวมถึงประเทศไทยเปลี่ยนไป การลงโทษอาญามีการพัฒนาจนถึงโดยมองถึงแนวคิดเพื่อประโยชน์ในอนาคตในด้านการปรับปรุงฟื้นฟู เพื่อให้ผู้กระทำความผิดมีโอกาสกลับตนเป็นคนดี และได้พิจารณาการลงโทษให้ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนประดิษฐ์และสิ่งเทียมอาวุธปืน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาปืนประดิษฐ์และบทบังคับโทษ

ผู้ศึกษาเห็นควรเพิ่มเติมนิยามในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เพื่อให้ครอบคลุมถึงชนิด และประเภทของอาวุธปืนที่อาจกำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้มีความเชื่อมโยงไปถึงอัตราโทษที่หนักขึ้นหากฝ่าฝืนการใช้อาวุธปืนประดิษฐ์ โดยการแก้ไข ดังนี้

1) จากเดิมนิยามมาตรา 4 (1) กำหนดว่า

“อาวุธปืน หมายความว่า รวมตลอดถึงอาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุนปืน โดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊ส หรืออัดลมหรือเครื่องกลใด ๆ ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน และส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง”

แก้ไขเป็น

“อาวุธปืน หมายความว่า รวมตลอดถึงอาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุนปืน โดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊ส หรืออัดลมหรือเครื่องกลใด ๆ ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน และส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง

และให้หมายความรวมถึงอาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียน อาวุธปืนประดิษฐ์ หรือเข้าข่ายชนิดและประเภทที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยชนิดปืน”

2) กำหนดอัตราโทษขึ้นมาใหม่ ในมาตรา 72 วรรคสี่ “หากผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 อันหมายถึงอาวุธปืนที่ประกอบขึ้นเองหรือเข้าข่ายประเภทที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยชนิดปืนประกอบขึ้นเอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกหนึ่งถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

2. ข้อเสนอแนะปัญหานิยามและการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน

2.1. ข้อเสนอแนะปัญหานิยามสิ่งเทียมอาวุธปืน

เห็นควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ในเรื่องนิยามของสิ่งเทียมอาวุธปืนในมาตรา 4 (5) เพื่อให้สามารถบังคับโทษได้ ในกรณีนำสิ่งเทียมอาวุธปืนดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด

ความผิดอย่างอาวุธ จึงให้มีการเพิ่มเติม คำว่า “และให้ถือว่าเป็นอาวุธปืน ในกรณีที่มีเจตนาใช้อย่างอาวุธปืน” ลงในตัวบท ดังนี้

จากเดิม “สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อได้ว่าเป็นอาวุธปืน

แก้ไขเป็น

“สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อได้ว่าเป็นอาวุธปืน และให้ถือว่าเป็นอาวุธปืน ในกรณีที่มีเจตนาใช้อย่างอาวุธปืน

2.2 ข้อเสนอแนะปัญหาการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน

1) เห็นว่า ควรกำหนดบทบัญญัติกฎหมาย เพื่อให้รัฐมีการควบคุม สิ่งเทียมอาวุธปืน ให้เทียบเท่าเหมือนกับอาวุธปืนมาตรฐาน เพื่อความครอบคลุมในเรื่องการนำ สิ่งเทียมอาวุธปืนไปทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ และไม่ได้แจ้งให้แก่ผู้ออกใบอนุญาตทราบ และภายหลังนำไปใช้อย่างอาวุธปืน ให้ถือว่าเป็นอาวุธปืน และบุคคลนั้นต้องรับโทษ จึงสมควรเพิ่มเติมมาตรา ดังนี้

มาตรา 52/1 “ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ สิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต หากฝ่าฝืนรับโทษตามมาตรา 72 ตรี”

มาตรา 72 ตรี “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 52/1 ต้องระวางโทษจำคุกโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท และให้รับสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นเสีย”

2) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยเทียบเคียงจากกฎหมายอาวุธปืนของประเทศญี่ปุ่น คือ จำกัด อัตราความเร็วและความแรงของสิ่งเทียมอาวุธปืน และในกรณีที่สิ่งเทียมอาวุธปืนมีอัตราที่เกินกำหนด กฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ถือว่าใช้อย่างอาวุธปืน และต้องรับโทษกรณีเป็นอาวุธปืนต่อไป จึงสมควรเพิ่มเติมมาตรา ดังนี้

“มาตรา 54/1 หากกรณีตรวจพบว่าสิ่งเทียมอาวุธปืนมีความแรงที่เกินกว่า 320 ฟุตต่อวินาที และหรือมีความแรงอยู่ที่ 1,000 ฟุตต่อวินาที ขึ้นไป สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นมีการนำไปใช้อย่างอาวุธ จึงถือว่าเป็นอาวุธ และผู้นั้นต้องรับโทษ เว้นแต่จะพิสูจน์เป็นอย่างอื่น”

3. ข้อเสนอแนะปัญหาการผลิตและเผยแพร่อาวุธปืนประดิษฐ์ทางอินเตอร์เน็ต

1) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่ปืนประดิษฐ์ทางอินเตอร์เน็ตออกสู่สาธารณชน ในกฎหมายฉบับนี้ ให้เป็นกฎหมายบทเฉพาะ เพื่อเป็นการในการยับยั้งและระงับการเผยแพร่ดังกล่าวโดยตรง และจะได้รับการยกเว้นได้ ถ้าหากว่าการเผยแพร่ ได้รับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด หรือบุคคลนั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะกลุ่ม เฉพาะราย เป็นต้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา 7/1 ดังนี้

“มาตรา 7/1 ห้ามมิให้ผู้ใดเผยแพร่การเข้าถึงอาวุธปืนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เว้นแต่ จะได้รับอนุญาต หากผู้ใดฝ่าฝืนจะต้องรับโทษเป็นสองเท่าของโทษตามมาตรา 72”

2) ทั้งนี้ หากผู้ที่ทำการเผยแพร่เป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืน ตามมาตรา 23 แล้ว มีการนำการประดิดฐมาเผยแพร่ต่อสาธารณชนและบนช่องทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต ควรให้มีการรับโทษหนักขึ้นสำหรับฐานะของบุคคลเช่นว่านั้น จึงควรกำหนดโทษให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตการทำอาวุธปืนด้วย จึงควรเพิ่มเติมมาตรามาตรา 23/1 ดังนี้

“มาตรา 23/1 กรณีเป็นบุคคลที่กฎหมายอนุญาตให้ทำอาวุธปืน ตามมาตรา 23 และฝ่าฝืน มาตรา 7/1 ผู้นั้นจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตการทำอาวุธปืนเป็นเวลา 3-10 ปี”

4. ข้อเสนอแนะปัญหาการบังคับโทษทางอาญา

1) ควรดำเนินการแก้ไขอัตราโทษให้สูงขึ้น ให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้ตระหนักถึงเกิดความกลัวในโทษปรับ

2) ควรมีการแก้ไขอัตราโทษปรับ โดยใช้ระบบ Day Fine หรือระบบวันปรับ ซึ่งเป็นระบบโทษปรับที่นานาประเทศได้นำมาใช้และแก้ไขกันหลายประเทศ

วิธีการของวันปรับ (Day Fine) คือ การกำหนดโทษปรับให้มีความยืดหยุ่นตามสัดส่วนกับของการกระทำความผิด ความรุนแรงและสัดส่วนตามภาวะเศรษฐกิจและการเงินของผู้กระทำความผิด โดยจำนวนเงินที่ปรับ แปรผันตรงกับความหนักเบาของโทษที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำ และแปรผันกับรายได้หรือสถานะทางการเงิน วิธีการคำนวณใช้หลักตามคณิตศาสตร์ กล่าวคือ ใช้วิธีการนำจำนวนวันปรับคูณด้วยรายได้วันปรับ ซึ่งสูตรทางคณิตศาสตร์นี้ เป็นการลงโทษที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างผู้กระทำผิดที่มีฐานะร่ำรวยและฐานะยากจน สอดคล้องความหนักเบาแห่งโทษของความผิดนั้น เมื่อถูกลงโทษภายใต้ระบบนี้ ผู้กระทำความผิดจะเกิดความรู้สึกเกรงกลัว และเข็ดหลาบ

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากการศึกษาปัญหาอาวุธปืนประดิดฐและสิ่งเทียมอาวุธปืนที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ปัญหาหลักที่ผู้ศึกษาให้ความสำคัญ คือ ปัญหาการเข้าถึงอาวุธปืนประดิดฐและสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ทำได้ง่ายและรวดเร็ว คือ การซื้อขาย แลกเปลี่ยน ซ่อมแซม หรือประดิดฐซึ่งอาวุธปืนประดิดฐและสิ่งเทียมอาวุธปืนทางอินเทอร์เน็ต

ในโลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอย่างมาก ทั้งในรูปแบบของคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อได้อย่างกว้างขวาง และมีการเข้าถึงได้ในทุกเพศ ทุกวัย การครอบครองอาวุธปืนประดิดฐจึงเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขทั้งในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ

จากการหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน่วยงานในการสอดส่องดูแลและจับกุมการกระทำทางอินเทอร์เน็ต พบว่ามีการจัดตั้งหน่วยงานระดับกองบัญชาการขึ้นใหม่ คือ กองบัญชาการตำรวจสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี หรือที่เรียกว่ากองบัญชาการตำรวจไซเบอร์ โดยเป็นหน่วยงานที่ได้รับการหน้าที่ในการวิเคราะห์สาเหตุ รูปแบบ และเครือข่ายการกระทำความผิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีความซับซ้อน มีประชาชนได้รับความเสียหายจำนวนมาก และมีมูลค่าในความเสียหายสูง

โดยการกระทำอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีความซับซ้อนหรือเป็นอาชญากรรมที่สำคัญถูกกำหนดไว้ เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่ 30 ล้านขึ้นไป คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีจำนวนผู้เสียหายรวมกันตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป คดีที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือ คดีที่ส่งผลเสียหายร้ายแรงต่อระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ จะเห็นว่าภาระหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ปรากฏนั้นมีการทำงานในลักษณะวงกว้าง

ผู้ศึกษาเห็นควรจัดตั้งหน่วยงานรัฐที่เป็นองค์กร โดยเฉพาะในการปราบปรามซึ่งทำหน้าที่ควบคุมอาวุธปืน ปืนประติษฐ์ และสิ่งเทียมอาวุธปืนที่มีการจำหน่าย ซื้อมา แลกเปลี่ยน หรือเผยแพร่ซึ่งความรู้และผลิตทางอินเทอร์เน็ต และสามารถที่จะจับกุมผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องดำเนินการขั้นตอนระเบียบยุ่งยาก และบัญญัติให้อำนาจต่อเจ้าพนักงานในองค์กรนั้นในการจับกุมทางอินเทอร์เน็ตเหล่านั้น

เอกสารอ้างอิง

บรรเจิด สิงคนดี. หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์.

พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร:วิญญูชน), 2547.

ภาคาญจน์ ทิพย์.พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน

พ.ศ.2490.กรุงเทพมหานคร:สุตรไพศาล, 2565.

สราภักษ์ สุวรรณเสรี,อาคม ศรียาภักย์.กฎหมายและคดีอาวุธปืน.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์
การพิมพ์, 2563.

สุพิศ ประณีตพลกรัง.สูตรสำเร็จคดีอาวุธปืน.กรุงเทพมหานคร:นิติธรรม, 2564.